

רע"פ 6521/23 - דוד חוצ'ינסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 6521/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: דוד חוצ'ינסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-ע"פ 12465-05-23 מיום 19.7.2023 השופטים ד' כהן-לקח, ד' גדעוני ו-ע' אבמן-מולר

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ד' כהן-לקח, ד' גדעוני-ע' אבמן-מולר) ב-ע"פ 12465-05-23 מיום 19.7.2023, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט י' צימרמן) ב-ת"פ 20104-04-21 מהימים 31.1.2023 ו-22.3.2023, בהתאמה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 2.4.2017 הוטל על המבקש ב-בצ"א 30201-02-17 צו פיקוח למשך 5 שנים, בהתאם לסעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: צו הפיקוח והחוק בהתאמה). במסגרת זאת, הושתו על המבקש מגבלות שונות, ביניהן, חובת שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח, איסור התחברות לקטינים ו"הרחקה ממקומות כינוס לקטינים משני המינים", כלשון כתב האישום.

ביום 13.5.2020, בשעה 16:00 לערך, המבקש הגיע עם בן זוגו לאזור בו מצויים מספר מעיינות, בסמוך ליישוב אבן ספיר. השניים חלפו על פני כמה מעיינות שהיו ריקים מאדם, עד אשר הגיעו למעיין "עין עוזי" (להלן: המעיין) שבקרתו שהו באותה עת כעשרה צעירים משני המינים בכמה קבוצות, וביניהן קבוצה המונה 4-5 קטינים. חרף הוראת צו הפיקוח, המבקש ובן זוגו בחרו לטבול במעיין, המבקש התפשט מכל בגדיו וטבל בו בעירום, לאחר מכן יצא והתלבש על המדרגות העולות מהמים. כל זאת, כאשר הקטינים מצויים בסמוך למעיין. בגין האמור, המבקש הואשם

עמוד 1

בעבירה של הפרת צו הפיקוח, לפי סעיף 22(א) לחוק.

3. לאחר הליך הוכחות, בית משפט השלום הרשיע את המבקש במיוחס לו בכתב האישום. הרשעתו נסמכה, בין היתר, על עדויות לפיהן המבקש נכנס עירום למעיין בעת ששהו בקרבתו קטינים, אל מול גרסתו העובדתית "המתפתחת" של המבקש. כמו כן, נקבע, כי צו הפיקוח שהוטל על המבקש חל בכל מקום שבו מתכנסים קטינים ולא רק במקומות כינוס "ייעודיים"; כי המבקש הבין את משמעות צו הפיקוח; וכי לא הרחיק את עצמו מהמקום ובכך הפר את הוראות צו הפיקוח.

4. בגזר הדין, בית משפט השלום עמד על מידת פגיעת המבקש בערך המוגן – ביטחונו האישי של הציבור ובפרט זה של ציבור הקטינים. נקבע, כי פגיעה זו "איננה ברף חומרה נמוך". בהתחשב בפוטנציאל הנזק החמור, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו הוא בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר בפועל.

בגזירת העונש בגדרי המתחם, בית משפט השלום עמד על כך שהמבקש לא נטל אחריות למעשיו. כן הודגש עברו הפלילי המכביד של המבקש, הכולל הרשעה בעבירות מין חמורות, בעקבותיהן נגזר עליו מאסר בפועל בן 5 שנים; והרשעה בעבירה של הפרת צו פיקוח על עברייני מין, בגינה נגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע עבירה. עוד צוין, כי בזמן שעניינו מתנהל בבית משפט השלום, המבקש הורשע בביצוע עבירות מין נוספות כאשר נכנס בשעת לילה מאוחרת בעירום למקווה, כשבאותה העת שהו בו קטינים, ליטף את אחד הקטינים בחזהו ונגע בו בסמוך לאיבר מינו; וכן חיבק מאחור קטין אחר, הניח ידו באזור חזהו, וכאשר הקטין ניסה לחדול את המבקש ממעשיו, הלה נגע בו בסמוך לאשכיו. נוכח כל האמור, בית משפט השלום קבע את עונשו של המבקש בחלק העליון של מתחם הענישה.

משכך, נגזר על המבקש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים חציו במצטבר וחציו בחופף, כך שסך תקופת המאסר בפועל שירצה המבקש תעמוד על 17 חודשים; ו-8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת מין או עבירה של הפרת צו פיקוח על עברייני מין, למשך 3 שנים.

5. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין – נדחה. תחילה, בית המשפט המחוזי קבע כי אין להורות באותה העת על החלפת הייצוג של המבקש. כמו כן, נקבע כי המבקש לא הניח תשתית כלשהי המצדיקה קבלת ראייה חדשה בערעור, וזאת מאחר שניתן להתרשם בבירור מהסרטונים שהוצגו לפני הערכאות קמא משהותם של הקטינים בקרבת המעיין, ומאחר שסרטונים אלו מתיישבים עם עדויות קציני הפיקוח. ממילא, נקבע כי אין בסרטונים שהמבקש ביקש לצרף כראיה תוספת ממשית לחומר הראיות. עוד נקבע כי צו הפיקוח, לפי לשונו ותכליתו, מורה על הרחקת המבקש ממקומות כינוס לקטינים ככלל, ואינו מוגבל למקומות כינוס ייעודיים לקטינים בלבד. נוסף על כך, בית המשפט המחוזי אימץ את קביעות בית משפט השלום כי המבקש היה מודע למשמעות צו הפיקוח, וכי ראה את הקטינים בקרבת המעיין והיה מודע לקטינותם. אשר לחומרת העונש, בית המשפט המחוזי הבהיר שאין מדובר, כטענת המבקש, בהפרה "גבולית" או "טכנית" של צו הפיקוח, אלא במעשה חמור ובעל פוטנציאל לנזק משמעותי. לצד זאת, צוינו הרשעותיו הקודמות של המבקש; אי-לקיחת האחריות על מעשיו; העובדה שלא נרתע מלבצע את העבירה מושא ההליך דנן חרף מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו; וכן כי ביצע עבירות מין נוספות בקטינים בעוד ההליך דנן מתנהל בבית משפט השלום. בנסיבות אלה נקבע כי אין מקום להקל בעונשו של המבקש.

6. מכאן הבקשה שלפניי, המופנית הן כלפי ההרשעה והן כלפי חומרת העונש. המבקש, שאינו מיוצג בהליך דן, טוען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא אפשר לו להגיש ראיות נוספות, אשר לטענתו לא הוגשו קודם לכן בשל התרשלות עורך דינו. עוד נטען, כי הערכאות קמא העניקו לצו הפיקוח פרשנות מחמירה, המנוגדת להוראת סעיף 34כא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בהקשר זה אף נטען, כי גם המפקחים שהיו באותה עת במעין לא סברו בזמן אמת כי מדובר בהפרה של צו הפיקוח. מלבד זאת, המבקש טוען כי העונש שנגזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה בהתחשב בכך שלא פנה אל הקטינים שהיו במעין, ומאחר שלטענתו מדובר בעבירת הפרת צו פיקוח שאינה חמורה.

7. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לאי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 6188/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.8.2023)). כמו כן, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 6276/23 יעקבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (23.8.2023)). בבקשה שלפניי כלל לא נטען לסוגיה משפטית עקרונית; אף לא מצאתי כי עולה ממנה חשש לעיוות דין.

8. באשר לטענות המבקש במישור הראייתי, הלכה היא כי ערכאת ערעור אינה נוהגת להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי" (ראו: רע"פ 1559/23 סטוקלוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (28.2.2023)). בית משפט השלום מצא כי התשתית הראייתית שנפרסה לפניו מבססת כי המבקש ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. את שקבע שב וחיזק בית המשפט המחוזי, לאחר שבחן אף הוא את האדנים שעליהם נסמכה ההרשעה, ואף בחן, "למען הזהירות" כלשונו, את הסרטונים שביקש המבקש להוסיף בהליך קמא. כאמור, לא נמצא כי יש בהם תוספת של ממש על החומר הראייתי. משאלו הם פני הדברים, המבקש לא הרים את הנטל להתערבות בית משפט זה בממצאים העובדתיים של הערכאות קמא-רחוק מכך.

אף ביחס לטענות המבקש בדבר פרשנות צו הפיקוח לא מצאתי ממש. בדין קבע בית המשפט המחוזי כי לשון הצו ותכליתו אינם מוליכים למסקנה לפיה יש לצמצם את היקפו, תוך שהוא מדגיש כי בנסיבות הקונקרטיות של המקרה דן, לא מתעוררת כל אי בהירות במשמעות הוראת צו הפיקוח.

9. אשר לחומרת העונש, המבקשה הפר את הוראות צו הפיקוח בכך שטבל במעין בעודו עירום, בזמן שקטינים נמצאים בקרבתו. כעולה מכתב האישום, מעיינות אחרים על פניהם חלפו המבקש ובן זוגו היו ריקים מאדם, ואולם המבקש בחר לטבול דווקא במעין שבקרבתו קטינים. בהתנהגות המבקש יש אפוא משום הפרה מהותית של צו הפיקוח. אין זו הפעם הראשונה בה המבקש מורשע בעבירה זו. למעשה, למבקש עבר פלילי מכביד הכולל הרשעה בעבירות מין, לרבות כלפי קטינים, כשאחת מהן אף נעברה בעוד שמתנהל נגדו ההליך דן. התנהגותו החוזרת ונשנית של המבקש מלמדת כי הוא אינו נרתע, וכי הוא ממאן לשוב מדרכיו. קיומם של צו הפיקוח או של מאסר מותנה תלוי ועומד לא מנעו ממנו מלחזור לסורו. מדובר אפוא בדפוס התנהגות החוזר על עצמו.

העונש שנגזר על המבקש הולם כראוי את מעשיו, נסיבותיו האישיות ועברו הפלילי המכביד. משכך, אין מדובר בעיוות דין.

10. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשפ"ג (10.9.2023).

שׁוֹפֵט
